

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N° 236.**

Tredie Session.

69de Møde.

Lørdagen den 31te Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Det vil kunne skee lige godt, enten denne Lov antages eller ikke; naar det skal skee, saa maa det skee ifølge en særegen Lov, som altsaa vil forandre den nærværende Lov, og for hvilken det ikke kan blive til mindste Hinder, at den nærværende Lov vedtages, idet denne kun ordner et Forhold ved Fredensborg som en Statsejendom, og saalænge det er det. Jeg troer derfor, at Forslaget ikke har mindste Bægt i saa Henseende, i det Tilmed, hvori det er fremkommet, nemlig at vilde blive af med Fredensborg. Jeg troer tværtimod, at det vil bidrage til at gjøre den nærværende Lov usuldstændig, da der saa slet ikke vil siges i Loven, hvorledes der bliver at forholde med Fredensborg. Forøvrigt skal jeg ikke indlade mig paa Sagens Realitet, der, som af en æret Rigsdagsmand er bemærket, hører ind under en anden Sag, hvor man tidligere har søgt, at sætte den igjennem, eller som i ethvert Fald maatte fremmes som en egen Sag og ikke ved nærværende Lov. — Hvad § 2 og det dertil stillede Ændringsforslag angaaer, da er det aldeles klart, at Udvalget og den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Forslaget, i visse Henseender ere enige, men jeg kan dog ikke indsee, at det er ganske correct, naar hans andet Forslag gaaer ud paa, at vedkommende Haver, der ere overtagne af Civillisten eller apanagerede Personer, ere Staten uvedkommende, naar denne Overdragelse er skeet; thi dette Forhold kan blive noget forskjelligt i de enkelte Tilfælde, og Udvalget har i saa Henseende troet ikke at burde foregribe Fremtiden med Hensyn til den Afgjørelse, man i hvert Tilfælde maatte finde hensigtsmæssig at træffe.

Det har været denne Forskelligartethed i de Tilfælde, der her kunne indtræffe, der har fremkaldt Udvalgets Forslag, at det Fornødne skulde fastsættes ved Overdragelses-Vilkaarene, hvorimod man ikke har villet sige, som den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Ændringsforslaget, og tildeels ogsaa som Udcastet, at de paagjældende Haver ere Staten uvedkommende, fordi de midlertidigen ere overtagne af apanagerede Personer. Proprieteten vil naturligvis være hos Staten, og man kan i de givne Tilfælde finde meer eller mindre Anledning til træffe en eller anden Bestemmelse med Hensyn til Havernes Forhold, saalænge de blive i de apanagerede Personers og Civillistens Bestielse, og forsaavidt man forbeholder sig noget Saadant, blive altsaa de paagjældende Haver Staten vedkommende. Jeg skal ikke gaae ind paa det specielle Tilfælde, der i saa Henseende blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand, hvorledes det forholder sig med Rosenborg Have. Dette er oplyst i Ministeriets Motiver til Loven, og man kan vist ikke have nogen almindelig Regel, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes. Jeg troer ingenslunde, at det let kan træffe, at den paagjældende Haves Stilling skulde blive væsentlig forandret ifølge en saadan Overdragelse, men ialfald hører det specielle Punkt om Gartnerens Forhold i saa Tilfælde slet ikke ind under den nærværende Paragraph, og jeg skal derfor ikke gaae ind derpaa. Det vil imidlertid ogsaa være en Folge af at vedtage § 2, saadan som den foreligger med de Ændringsforslag, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand, at, hvis Civillisten ophører at have Rosenborg Have, at vi da ere i den vanskelige Stilling, at vi enten skulle forpagte den bort eller søge paany at overdrage den til Civillisten, thi da vil der, efter Udtrykkene i Loven, ingen anden